Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

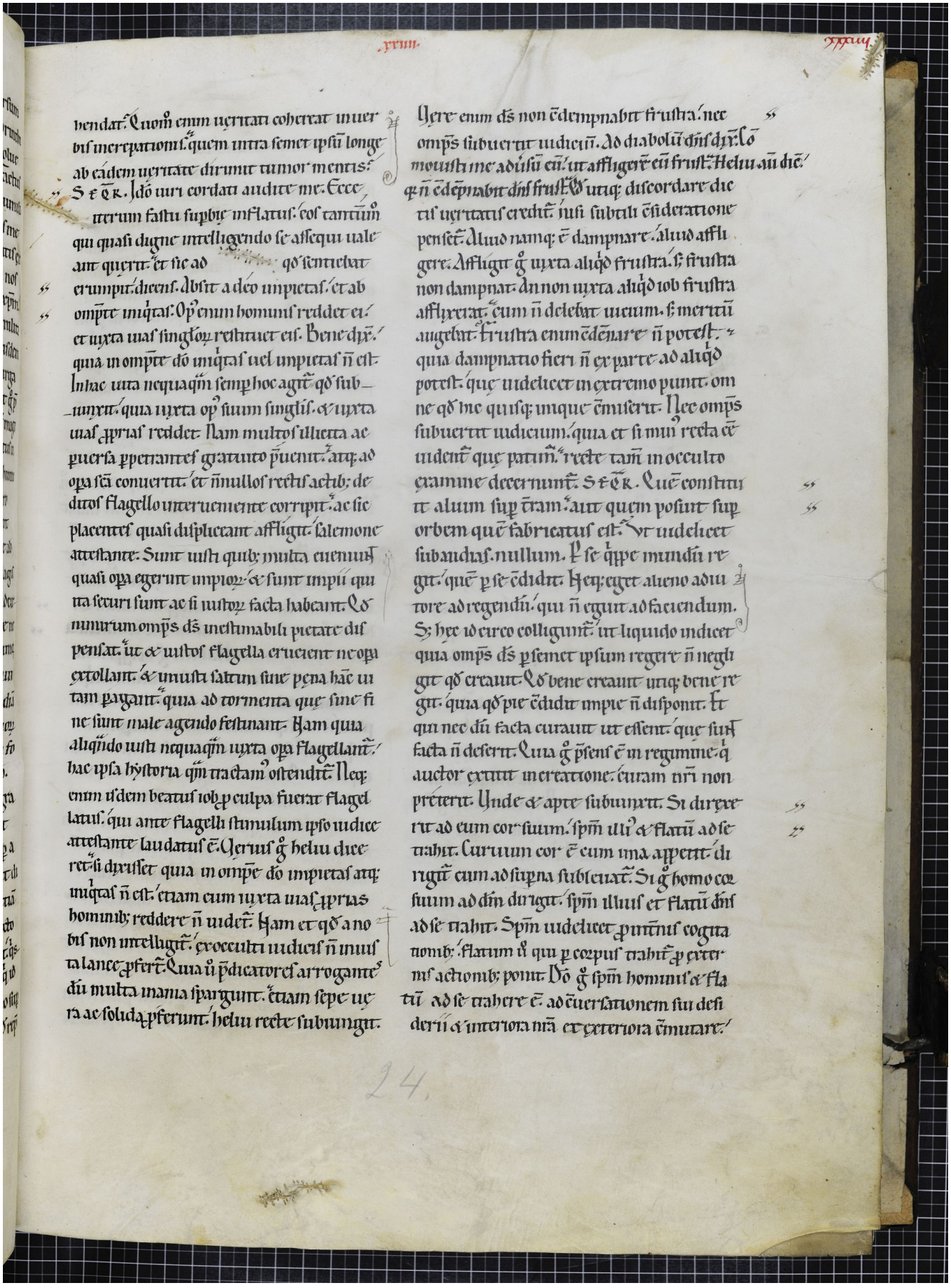

bendat. Quom̄ enim ueritatē cohercat uuer
bis increpationū. quem intra semet ipsū longe
ab eādem ueritate dirumit tumor mentis.
S ē R. Ado uri cordati audite me. Ecce
iterum fastu supbie inflatus. cos tantūm
qui quasi digne intelligendo se assequi uale
ant queritt. et sic ad qđ semtelat
erumpit. dicens. Absit a deo impietas. et ab
omptē iniq̄tas. Op̄ enim hominis reddet ei.
et uxta uias singlos retribuet eis. Bene dix.
quia in omptē dō iniq̄tas uel impietas n̄ est
Inhac uita nequaq̄m semp hoc agit qđ sub
iunxit. quia uxta op̄ suum singlis. et uxta
uias ꝑprias reddet. Nam multos ulciscta ac
puersa ꝑpetrantes gratuito ꝑcuit. atq; ad
opa sca conuertit. et nullos rectis actib; de
ditos flagello uehementer corripit. ac sic
placentes quasi displicentia affligit. salemone
attestante. Sunt uitia quib; multa cuenius
quasi opa egerint impior. et sunt impii qui
ta securi sunt ac si nullor facta habeant. Qđ
numerum omps ds inestimabili pietate dis
pensat. ut et uultos flagella erucient ne opa
extollant. et unusq; satrum sine pena hāc ui
tam pagant. quia ad tormenta que sine fi
ne sunt male agendo festinant. Nam quia
aliq̄ndo uitia nequaq̄m uxta opa flagellant.
hac ipsa hystoria q̄m tractam ostendit. Neq;
enim ide beatus iob p culpa fuerat flagel
latus. qui ante flagelli stimulum ipso iudice
attestante laudatus e. Querus g̃ heliu dice
ret. si dixisset quia in omptē dō impietas atq;
iniq̄tas n̄ est. etiam cum uxta uias ꝑprias
hominib; reddere n̄ uidet. Nam et qđ a no
bis non intelligit. et occulti iudicis n̄ inius
ta lance ꝑpendit. Quia ū ꝑdicatores et arrogantes
dū multa inania spargunt. etiam sepe ue
ra ac solida ꝑferunt. heliu recte subiungit.

Vere enim ds non ēdempnabit frustra. nec
omps subuertit iudicium. Ad diabolū dns dix. Co
mouisti me adūsū eū. ut affligerē eū frustra. Heliu aūt dic.
qđ n̄ ēdempnabit dns frustra. Qđ utiq; discordare dic
tis ueritatis credit. iusti subtili ēsideratione
pensēt. Aliud namq; ē dampnare. aliud affli
gere. Affligit g̃ uxta aliq̄d frustra. si frustra
non dampnat. dn non uxta aliq̄d iob frustra
afflixerat. cum n̄ delebat uicium. sed merituꝫ
augebat. Frustra enim ēdēnare n̄ potest.
quia dampnatio fieri n̄ ex parte ad aliq̄d
potest. quę uidelicet in extremo punit. om
ne qđ hic quisq; unquē ēmisit. Nec omps
subuertit iudicium. quia et si mūdi recta cē
uident quę patrim. recte tam in occulto
examine decernunt. S ē R. Quē constituit
it aliud sup̄ tram. aut quem posuit sup
orbem quē fabricatus est. Ut uidelicet
subaudias. nullum. P se q̄ppe mundū re
git. quē p se ēdidit. Neq; eget alieno adiu
tore ad regendū. qui n̄ egerit ad faciendum.
Sed hec id circo colligunt. ut liquido uidicet
quia omps ds ꝑsemet ipsum regere n̄ negli
git qđ creauit. Qđ bene creauit utiq; bene re
git. quia qđ pie ēdidit impie n̄ disponit. Et
qui nec dū facta curauit ut essent. quę iam
facta n̄ deserit. Quia g̃ ꝑsens ē in regimine. q̄
auctor exstitit in creatione. curam rei non
preterit. Unde et apte subiunxit. Si dirigere
rit ad eum cor suum. spm̄ ui et flatū ad se
trahit. Cui unum cor ē cum una appetit. di
rigit cum ad supna sublenat. Si g̃ homo cor
suum ad dm̄ dirigit. spm̄ illius et flatū dns
ad se trahit. Spm̄ uidelicet q̄ mentis cogita
tionib; flatum ui qui p corpus trahit. q̄ exteri
ns actionib; ponit. Dō g̃ spm̄ hominis et fla
tū ad se trahere ē. ad ēuersationem sui desi
derii et interiora mā et exteriora ēmutare.